

خاطرات فوتبالی؛ پای صحبت استاد حسین غفاری

دفتر خاطرات را ورق می‌زنم، خاطراتی که یادآوری‌شان خنده بر لبان آدم می‌نشانند، خاطراتی برای فوتبال و ورزش اردبیل که بیان‌شان غرور می‌بخشد و آرامان می‌کنند.

ممکن است، باشند افرادی که از بیان خاطرات سال‌های گذشته فوتبال اردبیل آزرده بشوند و خشم در چهره هایشان نمایان گردد اما اجازه بدهید گذشته زیبای فوتبال اردبیل همچنان خوب دیده شود و خوب شنیده شود و برای خوب نوشته شدن و به یادگار ماندنش کمک شود.

نقل خاطرات، ارتباط برقرار کردن با آنها می‌باشد. می‌توان از دل آنها برای رسیدن به روزهای اوج کمک گرفت. یادآوری خاطرات خوش و غرورآفرین گذشته می‌تواند مایه احساس آرامش باشد. ثبت این خاطرات برای نسل‌های آینده یک میراث خواهد بود.

بیان خاطرات گذشته در اشتراک‌گذاری تجربه‌ها مؤثر است. بدون شک سرگذشت فوتبال اردبیل در گذشته و نقل آن می‌تواند پیوند نسل این روزهای فوتبال اردبیل با افتخارآفرینان سال‌های نه‌چندان دور را تقویت کند و ارتباطات اجتماعی را بهبود ببخشد.

کسانی که دستی در امور ورزش و فوتبال دارند باید در ثبت خاطرات بزرگان و مو سپید کرده‌های فوتبال منطقه همت بکنند. ثبت این خاطرات ممکن است برای نسل‌های آینده ارزشمند باشد و به آنها کمک بکند تا درک بهتری از زمان خود داشته باشند.

فوتبال اردبیل در طول حیات خود خدمتگزاران صادق، بی‌ریا، آشنا به اصول مدیریت و عاشق راستین زیادی به خود دیده است. همه آنها و همکارانشان برای فوتبال خدمت کرده‌اند، مرحوم مالک بابک، مرحوم مجید عقیلی، محمود نوری، جمشید دیرین، مسعود هوشمندی، فرهنگ رحیمی و مرحوم حبیب نجفلو.

حبیب آقای فوتبال اردبیل وقتی در سال ۱۳۵۹ مسئولیت هیئت فوتبال اردبیل را پذیرفت با دعوت از جمعی استخوان خرد کرده‌های ورزش، برای فوتبال اردبیل طرحی نو در انداخت و نام خود و همکارانش را در تاریخ فوتبال منطقه به نیکی به یادگار گذاشت.

مرحوم نجف‌لو فعالیت هیئت را با دعوت از بزرگانی چون هوشنگ معماری، حسن پاسبان، حسین غفاری، محمد محرمی، داود اقا حسنی فرد و... آغاز کرد.

در یک شب سرد زمستانی در جمع کوچک دوستان با استاد حسین غفاری خاطرات فوتبال دهی ۵۰ و ۶۰ اردبیل را مرور کردیم.

استاد غفاری شاعر آیینی و خادم دربار اباعبدالله(ع) و یکی از چهره‌های نامی اردبیل حسینی، در دهی ۵۰ و ۶۰ از خدمتگزاران فوتبال منطقه بود. او علاوه بر عضویت در هیئت فوتبال، سرمربی‌گری تیم‌های ستاره و صنعت نفت را برعهده داشت و سال‌ها به‌عنوان سرپرست تیم منتخب اردبیل به فوتبال خدمت نمود.

استاد غفاری با حرارت خاصی و با گفتار شیرین و پرصلابتش، فوتبال موفق آن روزها را به تصویر کشید. سخنان از دل برآمده وی محفل دوستان را چنان گرم کرد که دیگر دوستان حاضر که اهل ورزش و فوتبال نبودند بیشتر از ما به شوق شنیدن به پای سخنان وی نشستند.

مدیریت استاد غفاری در تیم منتخب و تیم‌های باشگاهی در نوع خود بی‌نظیر بود. در یکی از سفرهای تیم منتخب فوتبال به تبریز، در غذاخوری مجموعه ورزشی باغشمال به‌هنگام صرف غذا، مسئولین پذیرایی کننده قرص‌های نان را به‌صورت فله‌ای و نامنظم بر روی میزهای بازیکنان اردبیل قرار می‌دهند.

حسین آقای فوتبال اردبیل بلافاصله مسئولین پذیرایی را مورد خطاب قرار داده و می‌گوید؛ بدانید این‌ها از دیار سیلان، از شهر نام‌آوران فرهنگ و تمدن و از شهر تاریخ‌ساز تشیع هستند، احترام آنها در همه زمینه‌ها واجب است. نان‌های روی میز را جمع‌آوری کرده و ببرید و در ظروف و سبدهای مخصوص قرار داده و با احترام زیاد بر سر میزها برگردانید.

استاد غفاری از سجایای اخلاقی و عشق به خدمت مرحوم حبیب نجف‌لو سخن‌ها گفت و وقتی از درگذشت وی خبردار شد متأثر گردید و محکم دو دست خود را به هم کوبید و آهی از ته دل کشید.

او همچنین از بزرگانی چون داود آقا حسنی فرد، حاج‌آقای بابلی، محبوب داوران، ایوب وقایی و... به نیکی یاد کرد و گفت: عدم استفاده از تجربیات چنین سرمایه‌هایی فوتبال ما را مطمئناً با ضرر و زیان غیرقابل جبرانی مواجه می‌کند.

